

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	sekr. sądowy Hanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w W.**

o zapłatę

orzeka:

1. oddała powództwo,
2. zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1 278 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt XX GC 825/12

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w W. (dalej jako: S. lub powód) pismem z dnia 23 maja 2012 r. złożył pozew przeciwko (...) sp. z o.o. w W. (dalej jako: (...)) o zapłatę (...) zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 02 stycznia 2007 r. zawarł z G. Z. umowę o stałej współpracy, która miała obowiązywać przez dwa lata a następnie wobec braku pisemnego sprzeciwu jednej ze stron miała ulec automatycznemu przedłużeniu na czas nieokreślony. Mimo to umowa do dnia złożenia pozwu nie została wypowiedziana i jak twierdzi powód obowiązuje nadal. Następnie w dniu 18 czerwca 2010 r. powódka podpisała z G. Z. i pozwaną spółką aneks nr (...), na mocy którego pozwana przystąpiła do umowy jako drugi partner. Strony także sporządzały aneksy do umowy, określające warunki handlowe współpracy w danym roku kalendarzowym. Na rok który obejmuje niniejsza sprawa strony zawarły aneks nr (...). Pozwana składała zamówienia na produkty na poczet czego powód wystawił faktury VAT. Spółka (...) nie uiściła zapłaty za część zrealizowanych dostaw. Powód wskazał, że na dochodzoną pozew kwotę składają się pozostałe do zapłaty należności główne oraz

skapitalizowane odsetki naliczone za opóźnienie w zapłacie tych należności, wynikające z następujących faktur VAT: (...), (...), (...) oraz (...) (pozew k. 3-10).

W dniu 24 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem zamieszczonym w pozwie. (nakaz k. 155)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Potwierdziła, że w dniu 18 czerwca 2010 r. przystąpiła do umowy wyspecjalizowanego partnera (...) dla producenta rozdzielnic P. oraz zawarła aneks nr (...) do tej umowy. Pozwana podniosła także, że przedmiotowe umowy zostały rozliczone w całości. Sposobem rozliczenia wzajemnych należności pomiędzy stronami była kompensacja i zasada cyklicznego potwierdzania sald. Wskazała, że w dniu 25 października 2011 r. strony zawarły umowę przelewu wierzytelności. Pozwana zaprzeczyła o doręczeniu mu wezwania do zapłaty z dnia 17 lutego 2012 r. na kwotę (...) zł. Podniosła ponadto, że posiada rozliczenia wszystkich faktur wskazanych w niniejszym pozwie. Wskazała, że sposób rozliczeń poprzez kompensatę wzajemnych roszczeń i skojarzenie faktur o zapłatę z fakturami korygującymi wystawionymi przez powoda na rzecz pozwanego, był praktykowany i akceptowany przez obie strony postępowania. Ponadto pozwana złożyła oświadczenie o dokonaniu potrącenia całej należności dochodzonej przez powoda niniejszym pozwem w kwocie (...) zł z wierzytelnością przysługującą pozwanemu o zapłatę części należności wynikających z not korygujących o numerach (...) z dnia 09 listopada 2011 r., (...) z dnia 09 listopada 2011 r., (...) z dnia 07 listopada 2011 r.

W toku dalszego postępowania w sprawie powód zaprzeczył aby wierzytelność objęta pozwem została umorzona wskutek kompensaty z wierzytelnością wzajemną służącą pozwanej przeciwko powodowi. Ponadto wskazał, że pozwanemu nie służy w stosunku do powódki wierzytelność, która przedstawiona została do kompensaty. Zarzucił pozwanej brak wskazania podstawy prawnej czy faktycznej na jakiej miałyby służyć jej ta wierzytelność z tytułu upustów lub rabatów od czego i w jakiej wysokości. Ponadto podniósł, że w dniu 13 grudnia 2011 roku zostały wystawione faktury VAT „korekta plus” o numerach (...), (...), (...), odnoszące się do korekt podniesionych w sprzeciwie pozwana w lutym 2012 roku, odesłała powódce korekty. Ponadto z uwagi na fakt, iż każda kompensata należności pozwanej, z wierzytelnością służącą powódce przeciwko pozwanej, wymagała akceptacji zgody powódki na powyższe wyrażonej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, niezasadne jest stanowisko strony pozwanej o przysługującej jej wierzytelności z tytułu korekt wskazanych w sprzeciwie. W tym zakresie powódka nigdy nie wyraziła zgody na dokonanie jej kompensaty jakąkolwiek wierzytelnością służącą powódce przeciwko pozwanej.

Na dalszym etapie pozwana spółka podniosła, że w toku współpracy stron postępowania wnioski rabatowy został uwzględniony i otrzymał numer (...), zaś dokumenty księgowe dotyczące realizacji inwestycji i współpracy stron były wystawiane z uwzględnieniem warunków określonych we wniosku, z uwzględnieniem na fakturach pozycji (...). Udzielenie rabatu warunkowało nawiązanie współpracy dlatego nie było to wykazanie dobrej woli po stronie powódki lecz wynegocjowaniem ceny dostawy materiałów na rzecz pozwanego. Wszelkie kompensaty, podobnie jak inne oświadczenia stron odbywały się w formie elektronicznej oraz inne oświadczenia stron odbywały się w formie elektronicznej i potwierdzenia sald dokonywanych pomiędzy osobami uprawnionymi do obsługi księgowej stron. Pozwany podniósł również zarzut nieważności „Umowy wyspecjalizowanego partnera (...) dla producenta rozdzielnic P.”, aneksu nr (...), aneksu (...) oraz (...), na podstawie art. 210 § 2 k.s.h. w zw. z art. 58 § 1 k.c.

Sąd Okręgowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 02 stycznia 2007 r. (...) sp. z o.o. w W. zawarł z G. Z. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w D. (...). Na podstawie powyższej umowy powód zobowiązał się do dostarczania urządzeń i usług zgodnie z załącznikiem nr 1, na warunkach określonych w Ogólnych Warunkach Sprzedaży stanowiących załącznik nr 3. Współpraca ta miała polegać na sprzedaży przez G. Z. produktów i usług (...). G. Z. zobowiązał się jednocześnie do podjęcia promocji produktów i usług stanowiących przedmiot umowy. Miał również dokonywać zakupu produktów powoda i preferować je przed produktami konkurencyjnymi. Strony ustaliły że płatność za produkty wobec (...) dokonywane będą przelewem bankowym w terminie 60 dni od daty wystawienia faktury. Umowa wchodziła w życie od dnia jej

podpisania przez strony i miała być ważna przez dwa lata. Po wygaśnięciu tego terminu, miała być automatycznie przedłużona na czas nieokreślony, z wyjątkiem sprzeciwu wyrażonego co to tego przedłużenia przez jedną ze stron, podanego na piśmie, co najmniej na sześć miesięcy przed upłynięciem wyżej wymienionego okresu dwóch lat. Z kolei po przedłużeniu umowy na czas nieokreślony, każda ze stron może ją wypowiedzieć w dowolnym terminie, a druga strona nie będzie mogła ubiegać się o żadne odszkodowanie z tego tytułu, pod warunkiem zawiadomienia na piśmie w terminie sześciu miesięcy przed wycofaniem się z umowy. (umowa k. 27 – 33, 95 - 101)

W ogólnych Warunkach sprzedaży stanowiących integralną część powyższej umowy strony ustaliły w punkcie 9.3 że wszelkie ustne ustalenia między stronami wiążą dopiero z chwilą potwierdzenia ich przez strony na piśmie pod rygorem nieważności. Forma pisemna dla oświadczeń i zawiadomień jest zastrzeżona pod rygorem nieważności. (Ogólne Warunki Sprzedaży k. 36 – 41, 104 - 109)

Na mocy aneksu nr (...) z dnia 18 czerwca 2010 r. do w/w niniejszej umowy pozwana spółka przystąpiła do niej jako partner z dniem 01.01.2010 r. Wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy mają zastosowanie w takim samym zakresie w jakim dotyczyły pierwszego partnera. Tym samym strony zmieniły treść dotychczas obowiązującego załącznika nr 2. (aneks nr (...) k. 43 – 44, 111 - 112) Z kolei w aneksie nr (...) strony ustaliły nowe warunki płatności, które miały być dokonywane przelewem bankowym po otrzymaniu faktury wystawionej w dniu wysyłki, najpóźniej 60 dni od tej daty pod warunkiem nie przekroczenia limitu kredytu kupieckiego. Aneks przewidywał udzielenie zniżek partnerskich, gdy wysokość zamówienia przekracza 1.500 zł, w przypadku zamówień poniżej tej kwoty zniżki są przyznawane, ale naliczana jest stała opłata manipulacyjna w wysokości 160 zł. (aneks nr (...) k. 45 – 46)

W toku współpracy stron postępowania pozwana spółka zamawiała u powoda materiały, które w głównej mierze dotyczyły realizowanej przez pozwaną inwestycji (...). Zamówione przez pozwaną spółkę materiały były dostarczane przez powoda na teren tej inwestycji przy ul. (...). Z uwagi na wielkość tej inwestycji i związaną z tym ilość zamawianych u powoda materiałów pozwanej spółce został przydzielony specjalny rabat. Rabat ten był uwzględniany przez powoda w ten sposób, że powód wystawiał na rzecz pozwanej faktury in minus, pomniejszające należność pozwanej z konkretnie wskazanych faktur wystawionych na rzecz pozwanej spółki. W toku współpracy stron postępowania, powód na dowód zawartych transakcji wystawił faktury VAT o numerach:

- (...) w dniu 13.09.2011 r. na kwotę (...) zł
- (...) w dniu 14.09.2011 r. na kwotę (...) zł,
- (...) w dniu 27.09.2011 r. na kwotę (...) zł,
- (...) w dniu 28.09.2011 r. na kwotę (...) zł.

Sprzedane towary zostały dostarczone pozwanej spółce- w większości na teren realizowanej przez pozwaną inwestycji o nazwie (...) ((faktury k. 48, 50 – 53, 56, 61, 116 – 129, dowody dostawy – złożone przy pozwie)

Faktury (wymienione wyżej) wystawione na rzecz pozwanego zostały rozliczone na podstawie korekt:

- (...) z dnia 09.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 09.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 09.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 09.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 09.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 26.09.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),

- (...) z dnia 25.10.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 09.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 09.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 07.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...),
- (...) z dnia 07.11.2011 r. na kwotę (...) zł do faktury (...).

(korekty k. 65 – 82, 133 - 145)

Wskazane faktury VAT „korekta minus” zostały wystawione z uwagi na to, że przy dokonaniu zamówienia przedmiotowych towarów pozwana spółka nie powołała się na przydzielony jej przez powódkę specjalny rabat. Rabatu tego powódka udzieliła spółce (...) na jej wniosek, z uwagi na okoliczność, że w związku z realizacją inwestycji (...) pozwana spółka dokonywała zakupów znacznej ilości materiałów sprzedawanych przez powódkę. Na takiej zasadzie zostały wystawione korekty z 25 października 2011 roku – (...), z dnia 7 listopada 2011 roku - (...) i (...) oraz z dnia 9 listopada 2011 roku – (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (zeznania świadków W. S., przesłuchanie G. Z., faktury VAT „korekta minus” k. 65-71, 74, 76, 77, 78-80).

Innym powodem wystawienia korekt minus był – także wynikający z pomyłki –zwrot towarów. Z takiej przyczyny zostały wystawione faktury korygujące „minus” z 26 września 2011 roku – (...), 25 października (k. 72-73

Ponadto, w dniu 7 listopada 2011 roku powódka wystawiła na rzecz pozwanej spółki fakturę VAT korekta minus o nr (...). W dniu 9 listopada 2011 roku powódka wystawiła na rzecz pozwanej spółki dwie faktury VAT korekta minus: (...) i (...). Na każdej z tych faktur zostało wskazane, że przyczyną ich wystawienia jest błąd polegający na braku informacji o wniosku upustowym (faktury korygujące k. 181-183).

W dniu 25 października 2011 r. spółka (...) zawarła z powodem – spółką (...) sp. z o.o. umowę przelewu wierzytelności. W umowie tej strony oświadczyły, że spółka (...) posiada wobec spółki bieżące zobowiązania na kwotę (...) zł. Przedmiotem tej umowy była cesja wierzytelności jaką spółka (...) posiadała wobec (...) sp. z o.o. w K. w kwocie (...) zł. Zatem spółka (...) zobowiązała się do uiszczenia należności w kwocie (...) zł (umowa k. 174 – 177)

Konsekwencją zawarcia umowy cesji wierzytelności miała być zapłata części należności powódki wobec pozwanej spółki przez spółkę (...) sp. z o.o.. Pismem z dnia 7 listopada 2011 roku spółka (...) odmówiła jednak zapłaty na rzecz powódki należności będących przedmiotem umowy cesji zawartej przez strony niniejszego postępowania (pismo spółki (...) k. 231-232).

W dniu 29 listopada 2011 r. pozwany spółka (...) dokonała wpłaty na rzecz powoda kwoty (...) zł tytułem faktur o numerach (...). (wyciąg z rachunku k. 83, 146)

W korespondencji elektronicznej e – mail z dnia 31.05.2011 r., 15.06.2011 r., 13.12.2011 r., z dnia 13.01.2012 r., 31.12.2011 r. strony dokonywały wzajemnych rozliczeń zobowiązań, doręczały sobie dokumenty faktur, korekt, a przede wszystkim wzajemnych kompensat i uzgodnienia sald. (e - maile k. 84 – 87, 147 - 150)

Pismem z dnia 17 lutego 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty (...) zł z faktur (...). (wezwanie do zapłaty k. 88 – 90, 151 - 152) Następnie pismem z dnia 17 lutego 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty(...)zł wynikających z faktur (...). (ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 178 – 179)

Powód w dniu 07 listopada 2011 r. wystawił korektę o numerze (...) na kwotę (...) zł do faktury (...) z dnia 29 sierpnia 2011 r., korektę (...) na kwotę (...)złdo faktury (...) oraz korektę (...) na kwotę (...) zł do faktury (...). (korekty k. 181 – 183) Następnie w dniu 13 grudnia 2011 r. powód wystawił korekty plus o numerach: (...) na kwotę (...)zł, (...) na kwotę (...)zł, (...) na kwotę (...) zł. (korekty z dnia 13.12.2011 r. - k. 223 – 226)

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd Okręgowy na podstawie wyżej powołanych dokumentów. Strony nie kwestionowały autentyczności tych dokumentów, ani ich treści (w tym zgodności złożonych odpisów z istniejącymi oryginałami), a wobec tego nie budziły również wątpliwości Sądu.

Zdaniem Sądu, jako zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy należy ocenić wydruki z systemu powoda (dotyczące wniosku rabatowego nr (...)) złożone przy piśmie z dnia 28 stycznia 2014 roku (k.352 i nast.). Treść omawianych wydruków nie pozwala na ustalenie jakie znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy mają informacje zawarte w złożonych wydrukach.

W ocenie Sądu, w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w pełni wiarygodny dowód stanowią zeznania przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków. W szczególności ocena ta dotyczy zeznań pracujących u powoda świadków E. B. i A. S.. Wskazane pracownice powoda nie pamiętały wprawdzie szczegółów związanych z rozliczeniami stron postępowania, tj. okoliczności i przyczyn wystawiania przez powoda na rzecz pozwanej spółki spornych faktur VAT korekta minus oraz korekta plus. Jednakże zarówno E. B., jak i A. S. wskazały w zeznaniach, że w praktyce kontaktów powoda z klientami (w tym z pozwaną spółką) istniała praktyka udzielania rabatów na wniosek klienta. Z zeznań obu świadków wynika, że w sytuacji gdy rabat taki został udzielony, a nie uwzględniono go w dacie sprzedaży towaru (np. na skutek tego, że klient nie powołał się na niego składając zamówienie), powódka wystawiała na rzecz klienta fakturę korygującą pomniejszającą jego należność do zapłaty. Z treścią zeznań powołanych wyżej świadków korespondują zeznania świadka A. M. oraz przesłuchanie przedstawiciela pozwanej spółki – (...). W ocenie Sądu nie wnoszą istotnych okoliczności do niniejszej sprawy zeznania świadka E. P..

Sąd nie przeprowadził dowodu z zeznań świadków P. S. i H. Ś., z uwagi na to, że wniosek o ich przesłuchanie został cofnięty przez pełnomocnika powoda na rozprawie w dniu 21 stycznia 2014 roku (k. 341).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem żądania pozwu były części należności wynikających z wystawionych na rzecz pozwanej spółki wskazanych w pozwie faktur VAT nr (...) oraz skapitalizowane odsetki wyliczone za opóźnienie w zapłacie tych części należności za okres od daty ich wymagalności do dnia poprzedzającego dzień wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie. Poza sporem pozostawała w niniejszej sprawie okoliczność sprzedaży na rzecz pozwanej spółki materiałów, co było podstawą wystawienia wymienionych wyżej faktur VAT. Okoliczność dostarczenia materiałów sprzedanych przez powódkę na rzecz pozwanej spółki została potwierdzona złożonymi przy pozwie dowodami dostawy i nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie potwierdza stanowisko strony pozwanej, w myśl którego strona pozwana nie jest zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki nawet części kwot wynikających ze wskazanych w pozwie faktur. Okoliczności niniejszej sprawy potwierdzają stanowisko pozwanej spółki, w myśl którego, z uwagi na udzielone rabaty, cena za sprzedane materiały był niższa, co spowodowało wystawienie także innych (poza wskazanymi w pozwie) faktur korygujących.

Fakt wystawienia faktur korygujących (pomniejszających zobowiązanie pozwanej spółki z tytułu wskazanych w pozwie faktur VAT nr (...)) na które powołała się pozwana spółka w sprzeciwie od nakazu zapłaty, nie był kwestionowany przez powódkę. Odnosząc się do stanowiska pozwanej spółki pełnomocnik powódki (odczytując zwrócone pismo z 25 października 2012 roku) na rozprawie w dniu 15 października 2013 roku podniósł jedynie, że nie było podstaw do wystawienia na rzecz pozwanej spółki faktur korygujących na które strona pozwana powołała się w sprzeciwie od nakazu zapłaty. W ocenie Sądu, w przedstawionych okolicznościach niezakwestionowanego co do autentyczności dokumentu – po myśli art. 6 k.c. – to powódka winna wykazać, że nie istniały podstawy do wystawienia na rzecz pozwanej spółki faktur korygujących wskazanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty, tj. że wystawienie ich było wynikiem jedynie omyłki, a nie kontynuacją ustalonego przez strony sposobu dokonywania rozliczeń. Zaznaczyć bowiem należy,

że faktury korygujące, na które powołała się w sprzeciwie pozwana spółka ((...), (...) i (...)) pochodziły od samej powódki i nie zostały w toku procesu zakwestionowane co do autentyczności.

Przeciwko stanowisku strony powodowej dotyczącemu omawianych dokumentów przemawiają następujące okoliczności. Z zeznań świadków (w tym również pracowników samej powódki) wynika, że w toku współpracy stron istniała praktyka udzielania rabatu. Po jego udzieleniu (przez osoby władne do podjęcia takiej decyzji u powódki) wprowadzano do wewnętrznego systemu powódki dane, które pozwalały na wystawienie faktur uwzględniających udzielenie rabatu. Na taki tryb procedowania w powodowej spółce wskazała m. in. pracująca u powoda świadek E. B. (k. 327).

Podkreślenia wymaga także okoliczność, że faktury korygujące na które powołuje się pozwana spółka pochodzą z takiego samego okresu jak uwzględnione przez powódkę i powołane w samym pozwie inne wystawione przez (...) faktury korygujące: oba rodzaje faktur korygujących zostały wystawione w dniach 7 i 9 listopada 2011 roku. Powódka nie wyjaśniła z jakiego powodu uznaje za bezzasadne (wystawione bez podstawy) korygujące faktury VAT powołane przez stronę pozwaną, pomimo, że – jak wynika z ich treści – zostały wystawione w taki sam sposób i w takiej samej dacie jak inne (uwzględnione w pozwie) faktury korygujące.

Wreszcie wskazać należy, że omawianego stanowiska strony powodowej nie potwierdzają powołane przez stronę powodową faktury korygujące „dodatnie” z 13 grudnia 2011 roku. W szczególności nie sposób – na podstawie okoliczności niniejszej sprawy – ustalić jaka była podstawa wystawienia tych dokumentów. Nadto, jak zasadnie podnosi strona pozwana, z samej treści tych dokumentów nie wynika, że odnoszą się one konkretnie do tych faktur „korekta minus” na które powołuje się pozwana spółka. Wobec powyższego nie sposób odmówić racji pozwanej spółce, która łączy wystawienie faktur VAT korekta plus z brakiem zapłaty na rzecz powódki ze strony spółki (...) (w wykonaniu umowy cesji).

W ocenie Sądu, w świetle okoliczności niniejszej sprawy nie sposób podzielić stanowiska strony powodowej w myśl którego pkt 9.3 OWU stanowi o niezasadności stanowiska pozwanej spółki. Przepis ten stawia wymóg formy pisemnej dla wszelkich ustaleń stron postępowania. Zauważyć jednak należy, że w aneksie (...) strony ustaliły możliwość udzielania przez powódkę rabatów partnerskich. Samo zatem udzielenie rabatu zostało ustalone w pisemnej formie aneksu do umowy. Nie można zatem uznać, że konkretny sposób rozliczenia stron w związku z udzielonym rabatem wymagał dodatkowo zachowania formy pisemnej. W ocenie Sądu nie można uznać, że sposób dokonywania rozliczeń stron postępowania, na który powołuje się pozwana spółka pozostaje w sprzeczności z treścią pk t 9.3 Ogólnych Warunków Sprzedaży stanowiących integralną część umowy zawartej przez strony niniejszego postępowania. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, w tym pracowników powódki, wynika, że taki dodatkowy rabat został udzielony pozwanej spółce, na jej wniosek. Przy czym – jak to wyjaśniła – świadek E. B. (k. 327-328) decyzję o przyznaniu rabatu podejmowały osoby upoważnione do tego u powódki. W konsekwencji przyznanego rabatu, możliwe było jego faktyczne uwzględnienie – dane wprowadzone do systemu u powódki pozwalały na wystawienie faktur korygujących. Na analogiczny sposób procedowania u powódki wskazała również świadek A. S.- kierownik do spraw zarządzenia kredytem klienta u powódki.

W ocenie Sądu, na przedstawioną powyżej argumentację nie ma żadnego wpływu fakt i treść zawarcia umowy cesji wierzytelności. Z zapisów tej umowy nie wynika bowiem, że po dacie jej zawarcia nie będzie możliwe dokonanie rozliczeń wymienionych w tej umowie należności powoda, w opisany wyżej sposób, praktykowany przez strony postępowania w toku ich wzajemnej współpracy. Już z treści samego pozwu wynika, że możliwość taka istniała. Powód nie dochodzi bowiem tych części należności z tytułu faktur VAT (...), co do których zostały wystawione wymienione w pozwie faktury VAT korekta plus, a które zostały wystawione również po dacie zawarcia umowy przelewu wierzytelności z dnia 25 października 2011 roku.

Mając na uwadze powyższe, za w pełni uzasadnione uznać należy stanowisko strony pozwanej, zgodnie z którym wskazane w pozwie części należności z powołanych faktur VAT zostały rozliczone przez strony postępowania. Wobec niewykazania przez stronę powodową bezzasadności wystawienia faktur VAT korekta minus nr (...), (...) i (...) (o

których mowa w sprzeciwie), uznać należy, że dokumenty te dowodzą dokonania przez strony wzajemnych rozliczeń. Ponieważ zatem wskazane faktury korygujące dotyczą kwot odpowiadających wysokością dochodzonych pozwem należności głównych, żądanie pozwu jest nieuzasadnione.

Z uwagi na powyższe, jedynie dodatkowo wskazać, że nie zasługuje na uwzględnienie podniesiony w sprzeciwie zarzut potrącenia. Zarzut ten został zatem podniesiony przez pełnomocnika pozwanej spółki (sprzeciw został podpisany przez radcę prawnego ustanowionego pełnomocnikiem pozwanej spółki). Tymczasem z treści pełnomocnictwa załączonego do sprzeciwu od nakazu zapłaty nie wynika aby zakres umocowania pełnomocnika pozwanej spółki obejmował również składanie przez niego w imieniu pozwanej spółki także oświadczeń o charakterze materialno prawnym.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 § 1 k.p.c.. Na kwotę zasądzoną z tego tytułu od powódki na rzecz pozwanej spółki składają się : wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o treść obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości oraz wydatek pełnomocnika w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na mocy art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę wydatków (w postaci zwrotu kosztów stawiennictwa świadków) poniesionych tymczasowo w niniejszej sprawie.

SSO Agnieszka Baran